

Aquest sobtat atac de realisme

No entenc aquest sobtat atac de realisme que vivim les darreres setmanes. Fa uns dies la mesa del Parlament ha rebutjat sense contemplacions la proposta d'un referèndum d'autodeterminació feta a través d'una Iniciativa Legislativa Popular i ho ha fet afirmant que no és possible vist el marc legal. Mentrestant TV3 insisteix en la necessitat de respectar, de nou, el marc legal pel que fa a les emissions de les Illes. És evident que tots dos temes són discutibles i provoquen una clara incomoditat institucional però no ho és menys que resulta sorprenent que partits que tenen fins i tot noms inconstitucionals es mostren tan preocupats ara per respectar una legalitat que fins i tot a ells els negaria l'existència.

No entenc aquest sobtat atac de realisme que vivim aquestes darreres setmanes. Fa uns quants dies la mesa del parlament va desestimar sense contemplacions la proposta d'un referèndum d'autodeterminació a través d'una Iniciativa Legislativa Popular, al·legant que no era possible dins el marc legal actual. També TV3 insisteix en la necessitat de respectar el marc legal sobre les emissions de les Illes. És evident que són afers discutibles i que motiven una clara incomoditat institucional, però no resulta menys sorprenent que partits que tenen fins i tot noms inconstitucionals es demostren ara tan preocupats per respectar una legalitat que els negaria l'existència. És evident que el dret d'autodeterminació és fora de l'actual constitució espanyola, com tantes coses. Ni ho és menys que, històricament, CiU, ERC i ICV l'han defensat, el defensen, com un dret que s'ha de poder exercir. Més encara, el Parlament de Catalunya ha fet votacions defensant que es podia exercir el dret d'autodeterminació. Com s'explica, doncs, que quan uns ciutadans proposen de passar de la teoria a la pràctica, tot d'una se'n desentenguen? També el conseller Ausàs acaba de fer una llei de consultes populars que diu que pot permetre alguna forma de consulta sobre l'autodeterminació. I doncs? On és el problema? Al parlament hi ha una majoria de diputats que sostenen que aquest país té el dret d'autodeterminar-se, aquest mateix parlament fa una llei que diu que permetrà l'autodeterminació i quan n'hi ha que demanen que això es concrete diuen que no perquè ix del marc legal. Podria entendre que digueren que no toca, que no es fien dels promotors, que el mètode no és l'adequat o qualsevol altre argument. Però, que ix del marc legal? I que no n'ix el parlament quan vota sobre la matèria? I que no n'ix la llei del conseller Ausàs? Tot plegat, ben poc coherent. Però això no afecta solament les grans qüestions; també ens hi trobem amb les qüestions quotidianes. Després de vint-i-tres anys d'emissió continuada de TV3 a les Illes, de superar tots els entrebancs haguts i per haver, ara resulta que cal respectar la legalitat que no s'ha respectat en dues dècades. Que no ha respectat, per cert, i ben fet que feia, un partit d'ordre com Convergència mentre manava. L'argument que ara IB3 emet en català i que cal pactar-hi és vàlid. Però no seria més raonable de dir que, en vist de la nova realitat, cal fer els canvis necessaris per a adaptar-s'hi sense que la gent vegem minvada l'oferta en català? Perquè et pots adaptar a la realitat deixant de fer allò que nacionalment tots admetríem que és correcte o et pots adaptar a la realitat canviant els paràmetres..., per exemple, comprant els drets d'emissió per a tot el territori. De moment, l'única realitat és que els ciutadans de les Illes tenen menys TV3 que no tenien. Però aquests dos episodis fan sorgir un dubte prou suggeridor: si els partits que els protagonitzen ens diuen que cal respectar la legalitat mentre ells detenen el poder, per què invoquen la voluntat de subvertir-la com a bandera electoral per a arribar-hi? Ho demane.

19 juny 2009

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)